

זוהר פרשת נשא (קכד).

דין בדין, רחמים ברחמים, רחמים בדין ודין ברחמים

איש איש כי תשטה אשתו וגו', מה סמיכות פרשה זו לשלמעלה, אלא כמו שכתוב למעול מעל בה'^[ט] רבי אלעזר אמר איש איש, מה איש איש, שהרי באחד די, אלא זה נתבאר, אבל איש איש, משמע איש שהוא איש, וקיים המקרא שכתוב (משלי ו') שתה מים מבורך וגו', אדם כזה הוא אשי בעולם ואיש אצל אשתו^[ז] ומעלה בו מעל, הרי באחד די, אלא מעילה אחת למעלה ואחת למטה, אחת לכנסת ישראל ואחת לבעלה, לפיכך והביא האיש את אשתו, ולמה אל הכהן, סוד הדבר משום שהכהן הוא השושבין של השכינה^[א] כאן יש לראות, הרי כתוב (ויקרא א') ושחט את בן הבקר, ושחט איש אחר ולא הכהן, שהכהן אסור לו מעשה דין, כדי שלא יפגום מקום ההוא שנדבק בו^[ב] ואתה אומר והביא האיש את אשתו אל הכהן לדון דינה, אלא ודאי שהכהן ראוי לזה, משום שהוא השושבין של השכינה, וכל הנשים שבעולם נאחזות בהשכינה, ולכן האשה שלמטה מתברכת בשבע ברכות, כיון שנאחזת בהשכינה, והכהן עומד לתקן עניני השכינה ולעיין בכל מה שצריכה, לפיכך נצרך כהן לזה ולא אחר, ואם תאמר שהוא עושה מעשה דין, אין כן, אלא להרבות שלום בעולם הוא מבקש בזה ולהרבות חסד, שאם אשה ההיא נמצאת נקיה הכהן מרבה שלום בהם, ולא עוד אלא שמתעברת בבן זכר, ונעשה שלום על ידו, ואם לא נמצאת נקיה, אין הכהן עושה הדין, אלא שם הקדוש ההוא שהיא משקרת בו הוא עושה הדין והוא בודק לה, בוא וראה שהכהן אינו מכניס עצמו לזה, אלא כאשר היא מראית עצמה לפניו לצדקת, פעם אחת ושתיים הוא שואל לה, וכאשר היא מבקשת להמצא צדקת, אז עושה הכהן הפעולה בשביל להרבות שלום, הכהן היה כותב שם הקדוש פעם אחת בדרך ישר, אחר כך כתב אותו למפרע, אותיות שריטות בבהירות, **דין בדין, רחמים ברחמים, רחמים בדין ודין ברחמים**^[ג] נמצאת זכאית אותיות של רחמים נשארו ושל דין נסתלקו, לא נמצאת כראוי של רחמים נסתלקו ושל דין נשארו, ואז הדין נעשה..

זיו הזוהר

את אשתו כדרשת חז"ל. **יא.** והפגם של האשה המזנה הוא במלכות והשכינה הקדושה, כמו שאומר לקמן שכל הנשים בעולם שורש נשמתן הוא במלכות. **יב.** היינו מדת החסד כי שם מקורו ושורשו, ועל פי הזוהר זר שוחט הוא למצוה לכתחלה. **יג.** כך היא גירסא הנכונה לפענ"ד, רבו

מתרץ הקושיא דמה שייכות יש לפרשת סוטה אצל הפרשה שלפניה, והיינו כמו שבפרשה דלעיל כתוב למעול מעל בה' כן גם בפרשה זו כתוב ומעלה בו פעל, ודרשו על זה ב' מעילות אחד בבעלה ואחד בהקב"ה. **י.** דאם לא קיים שתה מים מבורך אלא שגם הוא חטא בזנות אין המים בודקין

זוהר פרשת נשא (קכה).

א"ר יוסי בוא וראה שאם האשה נמצאת זכאית, מים האלה שנכנסים בה נהפכים למתוקים, ומנקים את גופה ועומדים בה עד שתתעבר, כיון שנתעברה היו מיפים ביופי להעובר שבמעיה, ונולד בן יפה ונקי בלי כל מום שבעולם, ואם לא, מים האלה נכנסים בה ומריחה ריח של זוהם, ואותן דמים נהפכים לנחש במעיה, במה שקלקלה נתפסת ונתגלה קלונה לכל, וזה ביארו החברים, בבוא וראה כל אותן הנשים שבעולם במקום קיומן נדונות, ועל כן במקום שהוא ממש שהן קימות בו הן נדונות, אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה בחר בהם ורוצה לנקות אותם.

זוהר פרשת נשא (קכו ע"א)

בזמן שהאדם בא להטהר מטהרין אותו, האדם שמבקש להתקדש מקדשין אותו, ומשפיעים עליו קדושה שלמעלה

איש כי יפליא לנדור נדר וגו'. אמר רבי אלעזר מהו כי יפליא, שנפרש משאר בני העולם להתקדש כדמיון שלמעלה ולהמצא תמים, בזמן שהאדם בא להטהר מטהרין אותו,

זיו הזוהר

של בחי' זכר קודמת להאות של בחי' נקבה מורה על רחמים, ובאם להיפוך מורה על דין, ועוד צריך לדעת שאות ה' הראשונה מן השם הקדוש הגם שהיא בחי' נקבה מכל מקום היא רחמים, כי היא ספירת בינה ורק דינין מתערין מינה אבל במקורה היא רחמים, אבל אות ה' האחרונה מן השם הקדוש מורה על דין הקשה, כי היא ספירת מלכות, ועל פי כללים האלו מובן היטב דברי הזוהר שמתחיל לחשוב למפרע מן שמאל לימין כדי שיסיים ברחמם, וזה שאומר דינא בדינא, היינו ה' האחרונה המוקדמת לאות שבתוכה מורה על דין כפול, כי היא מורה על דין הקשה ומה שהיא מוקדמת לאות ' שבתוכה, נקבה קודמת לזכר, מורה גם כן על דין, אחר כך אומר רחמי ברחמי, היינו אות ו' המוקדמת לאות ה' הראשונה שבתוכה מורה על רחמים כפול ומשולש, שאות ו' היא רחמים, ה' הראשונה היא רחמים, וגם מה שזכר קודם לנקבה מורה על רחמים, אחר כך אומר רחמי בדינא, היינו ה' ראשונה המוקדמת לאות ו' שבתוכה, הגם שהאותיות הן רחמים אבל כיון שנקבה קודמת לזכר, זה מורה על דין, אחר כך אומר ודינא ברחמי, היינו אות ' המוקדמת לאות ה' האחרונה שבתוכה, כי ה' האחרונה היא דין הקשה, וכיון שאות ' מוקדמת לה, זכר קודם לנקבה, זה מורה על רחמים, ודוק היטב, הגם שנראה לי שזה פירוש האמת בעזר

הפירושים כאן, אמנם במחילת כבודם כלם דחוקים, דאין לומר שהזוהר יכתב מה שעל פי דין אינו אמת, כי על פי דין כתב פרשת סוטה הוא ככתב ס"ת תפילין ומזוזות דאסור לשנות ואסור להוסיף ובפרט בהשם הקדוש, לכן נראה לי לפרש שכתב השם היה באותיות גדולות ועבות באופן שיכול להיות אות בתוך אות, דהיינו אות לבנה בתוך אות שחורה, על דרך שיש אות ב' בתוך אות פ', וזה אין פוסל על פי דין, כי האותיות של שם הראשון השיר לא נשתנו והאותיות של שם השני דלמפרע נעשו ממילא בהגנות העבות של האותיות הנכתבות על ידי שהניח בן חלק ולבן כצירו האותיות, וזהו שאמר סריטין בטהורין, פירוש שהאותיות השניות של השם דלמפרע היו נראות כנשרטו שם להיותן בבהירות, משמעותו לבנינות, נמצא שבאות ' נשרטה ה', באות ה' נשרטה ו', באות ו' נשרטה ה' ובאות ה' נשרטה י', ועל פי זה יובן היטב מה שאמר אחר כך דינא בדינא וכו', שמחלק הח' אותיות על ד' פרטים, כל אות גדולה עם אות קטנה הבהירה שבתוכה הן פרט אחד, ומובן שהאותיות הגדולות מן השם הישר נחשבות קדומות, ואותיות הקטנות הבהירות שבתוכן מן השם דלמפרע נחשבות מאוחרות, וצריך לדעת זה הכלל שהאותיות ' ו' הן בבחינת זכרים וב' ההי"ן הן בבחינת נקבות, ועוד צריך לדעת שבאם האות

האדם שמבקש להתקדש מקדשין אותו, ומשפיעים עליו קדושה שלמעלה, קדושה שנתקדש בה הקב"ה.

זוהר פרשת נשא (קכז ע"א)

טהור - (הלויים) כל טהרתו באה מקריחת השערות, וקדוש (נזיר) כל קדשותו באה מגידול השערות כי נפרש מהדין

מיין ושכר זיזר וגו'. כאן יש להבין, כיון שנאסר לו יין, ענבים מפני מה, שהרי בכהנים כתוב יין ושכר אל תשת וגו', יכול גם ענבים, לא, בענבים מותר, וכאן בנזיר מפני מה נאסר לו ענבים, אלא פעולה זו וענין זה סוד עליון הוא, שיתפרש מן הדין בכל, וזה ידוע שעץ ההוא שחטא בו אדם הראשון ענבים היה, וזה הוא סוד הדבר, שהרי יין ושכר וענבים בצד אחד נתאחדו, יין מדרגה העליונה וזה נתבאר, שכר לשמאל, שהרי שכר יוצא מן היין, ענבים זו המדרגה האוספת לכלם אצלה, לפיכך הכל בצד אחד נתאחד, ואפשר תאמר שהנזיר עוזב כלום מן האמונה העליונה, לא כן, אלא שאין נראה בו פעולה מן צד הדין כלום, בוא וראה שכך נלמד מן הספר של רב המנונא סבא וכך הוא, כתבו גדל פרע שער ראשו, צריך שיגדל שער ראשו וזקוניו^[1], ומתפרש מן יין ושכר וענבים, לפי שכלם מן צד השמאל ואין שם שערות תלויות, יין רמז על האם העליונה, שכר רמז על צד הגבורה שנאחזו בו הלויים, והשתלשלותם מן יין העליון, ואין ראוי להם שערות תלויות, ולפיכך כאשר עולים הלויים למקום ההוא צריכים להעביר כל שערותם, ככתוב והעבירו תער על כל בשרם, ענבים רמז על האם התחתונה האוספת יין לשכר לתוכה, וענבה זו אין נראין בה שערות תלויות וזקן, שהרי הנקבה צריכה לספר שער בשרה כשבאה להזדוג עם זכר, וזקן העליון לא נמצא בה, לפיכך הנזיר תולה שער ראשו וזקנו וסוד הדבר שנקרא נזיר אלהים ולא נזיר ה', שנפרש מן הדין בכל, ועל כן הוא נפרש מן כל ענין של צד שמאל, שלא יהיה נראה כל פעולה שלהם אצלו, בוא וראה שעל זה כתבו וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וגו', על נפשו לא כתבו אלא על הנפש סתם, ומה היא, זו מדרגת ענבים שנקראת נפש, ועל כן כתוב חטא, לפי שבצד הענבים יין ושכר הוא, וזה גרע ממנו מקום הדין, חטא, מהו חטא, אלא שהיה ממעט הדין של הנפש, אם כן למה וכפר עליו, לפי שעתה הוא חוזר להתחבר עמהם, ואין מקבלים אותו מקומות האלו עד שיהיה נמלך בכהן וכפר עליו, לפי שהוא היה מרחק אותם בתחלה, וכיון שעכשו הוא בא אצלם צריך להתחברות תקון של כפרה ויקבלו אותו, וזה

זיו הזוהר

וענבים שהם מרמזים על בינה גבורה ומלכות, ולפיכך נצטוו לגדל שערותיו להיות קוצותיו תלתלים, כי אצלו השערות הן רחמים, אבל הלויים שעבודתם במדות של גבורה ודין, ושרשם הוא מן הבינה, אצלם השערות הן דין, לכן נצטוו להעביר שערותם, וכן נשים ששורשן במלכות תעבורנה שערות בשרם, וגם שערות ראשן צריכין להיות מכוסות.

הצור, אמנם יכול להיות גם כן ששגית, והשם יכפר, כי שגיאות מי יבין. יד. כונתו בכל המאמר הזה לבאר החלוק בין הנזר שנצטוו לגדל שערותיו ובין הלויים שנצטוו להעביר השערות, והוא כי הנזיר עבודתו להתעלות בקדושה רק בהמדות של חסד ורחמים ולהיות נפרש ומרוחק מן המדות והספירות שיש בהן דין שהן גבורה ומלכות, ואף גם מן הבינה דדינין מתערין מינה, וזהו שנפרש מן יין שכר

הוא סוד הדבר.. והלויים מה כתוב בהם, וה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם, כיון שהעבירו השערות ועשו כל מה שנצטוו, אז נקראו הלויים טהור ולא קדוש, אבל נזיר זה לפי שנפרש מן צד הדין נקרא קדוש ולא טהור, לפיכך כתבו כל ימי נדר נזרו וגו' אשר יזיר לה' קדוש יהיה.

The image displays a variety of audio and video content related to the 'Daf Yomi' series. It includes several CD covers for 'Daf Yomi' and 'Bohor HaKadosh' (e.g., 'Masa Sotah A', 'Masa Sotah B', 'Masa Sotah C', 'Masa Sotah D', 'Masa Sotah E', 'Masa Sotah F', 'Masa Sotah G', 'Masa Sotah H', 'Masa Sotah I', 'Masa Sotah J', 'Masa Sotah K', 'Masa Sotah L', 'Masa Sotah M', 'Masa Sotah N', 'Masa Sotah O', 'Masa Sotah P', 'Masa Sotah Q', 'Masa Sotah R', 'Masa Sotah S', 'Masa Sotah T', 'Masa Sotah U', 'Masa Sotah V', 'Masa Sotah W', 'Masa Sotah X', 'Masa Sotah Y', 'Masa Sotah Z'). There are also MP3 files for 'Masa Sotah A' through 'Masa Sotah Z'. A central circular graphic features a globe and the text 'כ"א לא תשכח מפי זרעו' and '12,000 תלמידי תורה חוזרי וזכי'. At the bottom, there are two rows of books: 'Daf Yomi' and 'Bohor HaKadosh'.